

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

*Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes Gene-
rationes.*

I.

CONsidera, Virginem quamdiu inter mortales vixit, non minus quam alium quemvis, Viatricem, ut dicimus, fuisse seu gratiam spectemus, seu gloriam. Spectando gratiam fuit Viatrix, cum non solum primo momento conceptus sui donata non fuerit omni gratia, quam erat habitura, ut illam habent beati Caelites, sed ne quidem eam consecuta est unquam, dum carnem mortalem circumtulit. Imò auxit illam & accumulavit momentis singulis, donec illum congereret cumulum, quem omnes scimus. Neque tamen hinc consequens est, quod illa unquam minorem habuerit gratiam, quam ipsi in Cælo Beati possideant; fieri enim nonnunquam potest, ut gratia Viatoris cujuscumque longo intervallo superet gratiam alterius finem suum in termino jam possidentis. Fuit etiam vera Viatrix, si gloriæ rationem habeamus; si enim illa per intervalla vidit sine velo pulcherrimam DEI faciem, ut Sanctorum varij censuerunt, is tamen Intuitus stabilis non fuit & permanens, qualis Beatorum in cælo est, sed interpolatus, sic ut ipsa etiam ad finem usque peregrinationis suæ ambulaverit in fide.

Non potuit proinde dici, quod Virgo beata esset hæc in vita illâ ratione, quâ beata fuit mox atque in Cælum admissa est; soli siquidem Christo, tanquam filio naturali DEI, debebatur beatitudo vel à primo momento, quæ aliis ut finis obtinendus proposita est. Omnes alij promereri illam debuerunt ut bravium, & in hoc eadem fuit Virginis
D conditio,

conditio, quæ ceterorum, non corpus tantum spectando, sicut Christi (quâ de causâ is Viator simul fuit & Comprehenfor) sed etiam animam, quæ sursum tendit instar flammæ, quæ hîc se suâ spherâ & loco debito exulem detineri novit. Quantopere proinde tu hallucinareris, si tibi persuaderes, Beatitudinem mortali in vita consistere in eo, quòd quis eximius sit à re quacunque adversa toleranda? an non audis dicentem Virginem, beatam se appellandam ab hominum generationibus inde usque ab illo momento? *Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Interim perbene novimus, quòd inde ab illo momento subjecta fuerit ferendis gravissimis molestiis, quærendi instar exulis ac peregrinæ rectum quo reciperetur, & hospitium, quin tamen illud inveniret: pariendi divinum suum Filium in caverna inter geminas malè olentes bestias: videnti illummet vix natum quæri ad necem crudelem à sexcentis gladiis: profugiendi nocturno tempore in regionem longinquam, ibique inter plurima incommoda commorandi: tolerandi tot injurias, tot contemptus, quàm multis illa se pessimè habitam vidit ab ingrato suo Populo, uti & Filium, quem prosequeretur amore majori longè quàm semetipsam; ferendi denique in animo omnes illos cruciatus tam acerbos, quos Filius pertulit in corpore, dum ad extremum usque mansit immota in immani illo supplicio, quod coëgit solem, ut in mediâ diurni sui cursûs orbitâ vultum suum densis tenebris obvelaret.

O quantopere igitur falleris, si inducis in animum, beatam illum esse, quem nihil cruciat! hæc futuræ vitæ beatitudo est, fateor, sed non est hujus, quam vivimus. Quin imò hujus vitæ beatitudo est tolerare quamplurimum DEI amore; Cùm enim, ut constat, geminæ sint homines Christi-
stiani

stiani beatitudines, una *in re*, quæ est Comprehensorum; altera *in spe*, quæ est Viatorum, tanto horum quisque beatior censendus est, quo plura illum adversa premunt (*si quid patimini propter justitiam, Beati*) sic enim majori fundamento, majori securitate sperare potest beatitudinem propriam Beatorum. *Beatur vir qui suffert tentationem, quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vite.*

II.

CONSIDERA, quid igitur esse debuerit, quod Virgini tribueret titulum Beatæ apud omnes generationes? Fuit gemina illa fors, de qua locuti sumus meditatione antecedente: illa nimirum quâ electa est ad dignitatem Matris DEI; & altera, quâ tali electioni ad amissim respondit. Prima enim vero fuit fors sublimis & excelsa: secunda tamen profectò illâ minor non fuit: si enim prima, gratia fuit, altera & gratia & meritum fuit. Sanè Virgo dignitatem Matris DEI promerita non est ut debitam ulli suo operi; ista enim, etsi merito aliquo obtineri posset (posito saltem Incarnationis Christi decreto) non tamen erat à DEO proposita ut præmium à quacunque creatura promerendum. Non minùs tamen certum est, Virginem tali dignitati ad amissim respondisse. Si nôsse velis, quâ in re situm sit hoc respondere, en illud paucis. Consistebat in eo, ut se pararet ad dignitatem Matris DEI priusquam eam acciperet; & ut se gereret sicut decebat Matrem DEI, postquam eam accepit.

Ad primum quod pertinet, pronuntiavit de illa S. Ambrosius, quòd *digna fuit, ex qua Filius DEI nasceretur*. L. 2. de Nec dissimile aliorum Sanctorum Doctorum idioma fuit. Virg. Hoc autem quomodo tandem verè ab illis dici potuisset,